Kmetijſke in rokodélſke novize.

Na ſvetlobo dane od z. k. kmetijſke drushbe.

№ 10. *V ſrédo 6. Şuſhza.* **1844.**

Te novize pridejo vſako ſrédo na dvéh zhetertnih liſtih v Ljubljani na ſvetlo. Plazhujejo ſe v piſarnizi z. k. kmetijſke drushbe v hiſhi 195 v Şalendrovi ulizi bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiſte, ki jih ne dobivajo po póſhti, sa zélo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejemljejo ſe pa pri natiſkovavzu na Bregu Nr. 190. Po poſhti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol léta 1 fl. 15 kr. Po vſih z. k. poſhtah ſe snajo dobiti.

Ljubljanſki kovazhi.

V Ilirjo pridere
Nevſmílen tiran,
Ljubljano rasdere
Neverni Osman.

Sdaj zerkve ſe loti
Şhempeterſke shgat', *)
Kovazhi na poti
Ne dajo konzhat'.

S gorezhim shelesam
Nad Turka deró,
S velikim terpesham
Şerzhno odshenó.

V Şhempetru s prozeſjo
Kovazhí gredo,
H ſpominu tam ſvet'jo,
Bandero neſo.

Viſhnjagorz.

Reja shidnih zhervov ali goſénz.

(Na dalje.)

Obédo ſe zhervam vſak dan ſhtirkrat daje, sjutrej ob 4, ob 10 dopoldne, ob 4 popoldne in ſpet ob 10 svezher, in ſe jim ſhe vmeſ vzhaſi nekoliko perloshi, pa nikoli poprej ne, de popreſhno pojedó. Perva dva obéda ſméta biti manjſhi, popoldanſka pa obilniſhi. Perje ſe mora sveſtó pregledati, ter she tazhaſ, ko ſe bere, de ni vmasano, praſhno ali pa medéno in mokró. Zhe je praſhno ali blatno, ga umij in vſuſhi, pezle poreshi in ga vſelej na ſuhim in hladnim imej, de ſe ne poſuſhi, ampak de lepo in dobro oſtane. Od konza, poſebno zhe imaſh veliko zhervov, vſaj 7 ali 8 ali pa ſhe 24 ur prej nabraniga imeti, sadnje dvé ſtaroſti pa, 2 ali 3 dní, in ga ravno pred jedjó ali paſho resati ne poprej, je dóbro. Prej nabrati ga je sató dobro, de imaſh, zhe desh pride, jim kaj dati, in pa zhaſ mokró perje oſehniti. Sadnje dní, ko poſebno velíko jedó, je to ſhe bolj potrebno. Kadar jedó, mora v kozhi ſvitlo biti, ſolnze pa vanjo ne ſijati.

Poſteljze ſnashiti in zhediti, je perve 2 ſtaroſti tréba vſaj, kolikorkrat ſe zhervi od ſpanja sbudé in prelevé. V sadnji ſtaroſti pa nar manj vſak 4. ali 5. dan, ali pa kolikorkrat je kaj veliko pezlov na nji, ali zhe v kozhi diſhati sazhnè. Neſnaga ſe sunej kozhe ozhedi, in dobro je poſteljze ali leſe s pelénam obriſati. Gnoj tak sgnit je sa dreveſa in zvetlize nar boljſhi, in zhervovo blato, ki ga, zhe je velíko zhervov, lahko veliko nabereſh, ni le nar bolj gnoj sa murvne dreveſa, ampak tudi sa seleno ſarbo.

Şapo v kozhi poboljſhati, potikajo na Laſhkim in Franzoskim selene pelenove veje med okna, na Némſhkim pa malo ſolitarja na talarji sashgó. De morajo okna in vrata takrat, ko ſe to godi, saperte biti, ni tréba opomniti. Şizer pa ſe ſapa

*) 3. dan Roshnizveta 1472 je Turk zerkev ſ. Petra v Ljubljani poshgal; v ſpomin tega beremo tukaj leta napiſ: »Anno 1472 den 3. Junii ist dieses Gottshaus St. Petri als Pfarrkirchen der Stadt Laibach von dem Erbfeindt christliches Namens den Turke abgebrennt und verhert worden. 1618.

v kozhi nar bolj popravi, ko ſe linze sgorej in ſpodej, kakor je sgorej rezheno, ali okna in vrata nekaj zhaſa odpró.

Zhervov nikar veliko s rokami ne prijemaj, ampak s perjem jih preneſi, ali pa novo leſo in perje na nji naloshi, de nanjo slesejo.

Ko miſlijo zhervi saſpati, ſe jim ne ljubi vezh jeſti, ſe sazhnó po konzu ſpenjati in po konzu dershati in glave nakviſhko imeti. Takrat sazhnó ſpati in jih nikar ne nadlegvaj, jim tudi nizh jeſti ne dajaj; okna posaperi, de bo v kozhi mrazhno. Po ſpanji ſe jim perje da, ter na drugo leſo, de nanjo slesejo, in ſe ſpodnja, kjer ſo prej bili, vsame in poſnashi. Perje ſe mora na vſaki novi leſi bolj vſak ſebi djati, de zhervi prevezh na kupi ne oſtanejo, ampak ſe loshe proſtorneji premikajo in hitreji raſtejo. Kakor vezhi prihajajo, morajo, ſe vé de, tudi vezh proſtora imeti. Smirej je tréba ſkerbeti, de zhervi prevezh na kupi niſo, kir ſe lahko poſhkodujejo in lahko bolesni med njimi vſtanejo. V jutrovi desheli, v Tartarii, kjer ſo ti shlatni zhervi domá, shivé po divje sunej po murvah in dosorijo, in ſe ondi po nesmernih murvnih gojsdih lahko po ſvoji volji po drevji rasproſte: per naſ pa ſe morajo poſebno savoljo neſtanovitnoſti vremena v kozhah rediti, kakor jih tudi she v Kini redé, deſiravno ſo na Némſhkim poſkuſili jih tudi na niskih dreveſzah ali na murvnih mejah sunaj imeti, in ſo ondi dosoréli in shido ſpredli, kakor goſp. Fiſher is Kloſternajburga piſhejo. Tode ptizhi jih in druge rezhí sunej slo konzhajo.

(Dalje ſledí.)

Nar boljſhi plot, ki nar daljſhi terpí.

(Poleg nemſhkiga).

Plot ni pri goſpodarſtvu taka kajbodi rezh, de bi tudi poſebne ſkerbi in posornoſti vreden ne bil.

Doſti ſort plotov imamo, ali rasun sida je vſakimu goſta poprava potrebna, in zhes male leta ſe mora vſaki s noviga graditi ali ſtaviti. To kaj denarjev, in veliko truda in zhaſa potrebuje.

Vſiga tega tiſtimu ni treba, kteri ſi vé, ali hozhe plot is ternjeviga germovja saſaditi, ki ga medvednik, ali medvedovo hruſhizo, ali glogovez *) imenujejo. Prednoſti, ktere taki plot pred vſimi drugimi ima, ſo:

1) na véke terpí;
2) lepo ga je viditi;
3) malo proſtora potrebuje;
4) je po obilnoſti goſt, de nobena ſtvar ſkosi nemore;
6) ſhe vſako léto nekaj ſtele da.

Tako nam goſp. Živkov piſhejo. To naſ je ſpodbodlo, prav na tanjko naredbo tega plota rasloshiti, ki je med vſimi plotmi narboljſhi, in ki ga po vezh vunajnih krajih imajo.

Kaj bi nam branilo, tudi po naſhih krajih, take shive plotóve saſaditi, ſuho leſéno grajo pa, per kteri ſe tolikanj lepiga odráſheniga leſa potrati, ſkosi in ſkosi opuſtiti? Kaj zhe biti nam na poti, de bi tudi mi naſhe prijétne kraje vertam enake narediti ne mogli? Saj nemanjka nam róbe; med vſakim germovjem ſe ta tern najde; nam sa rabo ga ſtvarnik puſti po goſhavah raſti, le nam velja, k ſvojimu pridu oberniti ga.

Koliko dela persadéne navádna ſuha graja, in kako draga je, bodi ſpleténa, ali s plankami, s kolmi, ali s rantami ſoſtavljena! Vſako leto ji je popravlanja treba, na vſake 5 — 6 let jo ponoviti gre; ſhkodo veliko ſi tadaj po gojsdih in v léſu ſami naredimo. Shkode in dela pa ſi odvernemo, zhe bomo shive plotóve saſadili. V ſheſtih — deſetih letih, bodo naſhi kraji vſe drugo podobo dobili, zhe bomo delo she letaſ sazhéli, in ſe ne obotavljali. Gotov dobizhek je shiva ograja per kmetiji, ako je prav naſajéna, in zhe ſi ji do pervih ſheſtih let reje po pameti ſtréshe. Shiva graja je taka dobra rezh, de priden goſpodar, ki ſe od te reſnize preprizha nozh in dan pokója nima, dokler ſi je ne saſadí.

Kako gre ternov plót ſaditi?

Nar pervo delo je: tam, kjer ima shiv plot saſajen biti; semljo pol drugi — do 2 zhevlja na globoko, 4 do 6 zhevljov na ſhiroko prekopati in premetati, to je, popolnama tako oberniti jo, de sgorna shiva perſt ſpodaj — ſpodna mertva perſt pa na verh pride. Kdor hozhe ſpomlad ſaditi, mora semljo, kakor je rezheno, v poprejſhni jeſéni prekopati in premetati; kdor v jeſeni ſadi, naj prekoplje in perpravi semljo takó poprejſhno ſpomlad.

Spomlad — preden ſok v léſ doide — ali pa jeſen, kadar liſtje odpada, gre plot ſaditi. K tému vréshi nar pred po ti poprej prekopáni semlji en zhevelj globok, dva zhevlja ſhirok shléb (graben); potem ſi ſkoplji lepe ternove vſadike, nikar jim koreninz ne potergaj, in ne poſhkodovaj, ampak perreshi jih rávno, in puſti jim nar viſhji po zhevlju dolge ſhtule; kjer nosh déla ne ſtori, mora shaga pomagati; povéshi jih v butarze, ovij korenine s maham. Zhe je treba vſadike dalezh pripelavati, s vodó mah oblivaj, de ſe korenine ne preſuſhe prevezh. Sdaj vtakni nekoliko kolzhekov po ſrédi ſkopaniga shlébu

*) Medvedova hruſhiza, medvednik, glog, glogovez, glogje (ſpitzblättriger Weissdorn, Cratægus monogyna, Jacqu.) zherni, v Notranjim beli tern imenovan, je germovje, vzhaſi sraſte dreveſu enako, po 20 zhevljev in ſhe zhes viſoko, ima debelo, po pol pavza dolgo zhernkaſto ternje in prav ojſtro. Perje je ſhpizhaſto in ima prav globoke sarese. Zveté belo, meſza Velikitravna in Roshnizveta. Lepodiſhezhe zvetje je lizhno in ſe ſkupej v ſhopkeh dershi. Dosori meſza Kimovza, in rodi podolgo-okroglo ſadje, ki je po velikoſti ſrednimu grahu enako. Ima prav terdo-rumenkaſt léſ, in ſe po ſvoji terdoſti drenjevimu ne vdá. Prav pogoſtama ſe tega germovja dobí, poſebno v takih gojsdih, kjer je semlja jako peſhena. Na Krajnſkim ga je na Gorenſkim, na Dolenſkim in Notranjſkim kolikor ſe hozhe.

Vrednishtvo.

vſhtriz semlje, pernéſi perpravljene vſadike, neravno jim koreninze perreshi, pa ne kraji, kot po zhevlju dolge; vſadi jih po 6 pavzov ſakſebi, to je 12 vſadik na ſéshen; saſuj jih s dobro perſtjo 3 pavze na globoko; 3 pavze dolge débla pa naj is semlje molé. Kdor bi od enga zhevlja dalje deblo puſtil, bi shivaki per verhu sagnali, per tléh bi ſe plot ne sgoſtil, ter bi drobna shival per tléh ſkosi plot hodila.

Dva delovza opravljata klezhé to delo. Eden poſtavlja vſadike po ſrédi ſkopaniga shléba naravnoſt per nategnjeni niti; rasravnuje korenine, ktére koléſnim ſhpizam enako rasproſtí; med tem, ko pomagavez perſti na korenine naſiplje, giblje drugi vſadiko eno sa drugo, jo v roki dershé, tako dolgo, de perſt korenine oprime, in vſadika ſama ſtoji. Sdaj pa ſadnik s obéma rokáma perſt okoli korenin potlazhi, in pomagavez sa njim shleb s perſtjo saſiplje.

Kir nikdar enako mozhnih vſadik dobiti ni, je vediti, de ſe neſmejo ſamo mozhne, ali pa ſamo tanjke ſtébla v verſto ſtaviti, ampak ſadnik mora vſelej sraven mozhniga, eno tanji ſtéblo vſaditi. Po ſajeni verſti ſe mora toliko vode politi, de ſe vſa perſt, s ktero je ſad saſut, dobro napije, savoljo tega ſe mora sa ſajeno verſtjo majhen shleb (graben) puſtiti, v ktériga ſe voda vljiva. Dva pridna delovza po 50 ſeshnov na dan naſadita, to ſe vé, zhe ſi vſe, kar je k ſadilu potreba pred pripravita.

(Dalje ſledí.)

Nova ſhega shlahtno drévje rasniga plemena is peſhek srediti.

Novo ſhego vertno in ſadno drevje rediti, nam je nevtrudeni uzhenik v Belgii, shlahtni goſpod H. Mons *) rasódel, kteri ſi je she zhes zelih ſhtirdeſét lét neprenehama neisrezheno veliko persadéval in vſeſkosi ſkuſhnje delal, svuriti ſe, is peſhek in koſhiz drévje shlahtniga in noviga plemena srediti; dokler mu je ratalo is gole ſetve ali ſaditve peſhek in koſhiz shlahtno ſadje rasniga plemena srediti.

Imenovan goſpod uzhenik je imel she od ſvoje perve mladoſti veſélja dovelj s ſadnim drévjem v zaker hoditi, in v ſvojimu dvajſetimu létu ſe je she vezhkrat preprizhal, de doſtikrat is hruſhkovih in jabelzhnih peſhek she v pervimu ródu nektere drevéſiza, od materniga debla rasno, pa vender popolnama shlahtno ſadje rodé, ter pride na miſel, ſkuſhnje ſejanja peſhek od rodú do rodú podaljſhati, ktere je on, kakor je she rezheno, po naſledni ſhegi nevtrudljiv ſrezhno konzhal, namrezh: nabiral jih je pervizh, de bi bil popred na konez ſvojiga dela priſhel, veliko mnoshizo divjakov od vſih plemenov ſadnih drevéſ, in jih je v ſvoj vert ſadil. Kir jim je ſkerbno ſtregel, mu tudi prav hitro raſtejo, tode po redi vſe mu ſlab ſad rodé. Od tega ſadja odlozhi nar lepſhi, de bi peſhke od njega na novo ſejal. Is teh peſhek israſhene drevéſiza preſadi, ki ſo bile she po dvé léti ſtare, eno od drusiga po deſét zhevljev, in jim ravno tako, ko pervim, ſkerbno ſtreshe, de bi mu popred rodile. Pa tudi ſad te druge ſetve je bil ſlab; tode vender nekoliko odródu drugazhen. Sopet od tega rodú vsame nar gorſhiga ſadja sa peſhke, ktere sopet vſeje in drugih drevéſiz saredí, ktere ſo ſe she po raſti in perji shlahtnimu ſadju blishale, in po rasloshnim preſajenju in ſkerbni reji, ſo med ſeboj vſe rasniga, tode vezhidel savshitniga ſadja obrodile, in njemu veſélo pripri-zhanje rasodele, de ſe na pravim potu snajde, shlahtno ſadje po ſetvi peſhek perdelati ſi, in de bodo po vednim ſledenju ſetve v vſakimu novimu ródu drevéſiza bolj sgodej rodile.

Ta ſkuſhnja ſe je v zhetertimu ródu ſhe bolj ozhitno ſkasala, in drevéſiza tega rodú ſo med ſeboj manj rasno, temuzh vezhidel le ſadja prav dobriga in shlahtniga plemena obrodile.

Şadje od drevéſ petiga rodú je po ſkerbni ſetvi in reji ſhe manj rasno, in ſkorej vſe shlahtno in poſébno dobro. Şkuſhnje do devetiga rodú podaljſhane ſo sraven tega ſhe to le uzhile: pervizh, de ſadje is peſhek in koſhiz isrejenih drevéſ od léta do léta debeljſhi in boljſhi prihaja; drugizh, de ſo ravno te drevéſa veliko kerpkeji, in tretjizh, de ſe tudi hudih piſhev in ſlabiga vremena manj od drusih bojé.

Kdo mi bo tadaj odrekel, zhe porezhem, de je vſe naſhe ſadno drévje, ki ſmo ga od zhaſa do zhaſa is drusih ſtrani ſvetá dobili, v ſvojim domazhim kraju, ravno na tem potu, in po tazih poſkuſhnjah pomnosheno in poshlahtneno! In Bog vé, kaj snajo prijatli ſadniga drevja ſzhaſama ſhe vſe snajditi! —

Doſedajne ſkuſhnje mnogih plemenov ſadnih drevéſ is peſhek in koſhiz sarediti uzhé, de potrebuje réja shlahtnih hruſhik noviga plemena petero rodóv, ali ſheſt in trideſét lét; réja jabelk zhvetéro rodóv, ali okoli dvajſet lét; in réja ſadja s koſhizami pa troje do zhvetero rodov, ali dvanajſt do petnajſt lét. *)

Kdor ſi je po ti ſhegi shlahtniga ſadja saredil, mu ne gre drusiga pozheti, ko peſhke in koſhize ſejati in shlatniga ſadja rasniga plemena ſi bo napravil in saredil, de bo kaj! — Dosdaj ſe je ſadno drevje le po tém shlahtnilo, de ſo ga na vezh ſort, ali s nakladam, ali s popkam, ali v saréso, ali v ſklad, ali pa sakosho zepili, zheſar naſ tudi naſh zhaſti vredni, jaki in pridni ſadni-rednik goſpod F. Pirz v ſvojimu she vezhkrat pohvalenimu „Krajnſkimu Vertnarju“ prav rasloshno uzhi. Kdor hozhe tadaj shlahtniga ſadja eniga plemena ohraniti, naj navadno poshlahtnenje ſadnih drevéſ s zepljenjem obdershi. Kdor pa hozhe shlahtniga ſadja rasnih ſort perdobiti, naj po ti novi ſhegi ravna, któro nam je goſp. Mons rasodel. **)

Kar pa navadno zeplenje utizhe, moram pri ti priloshnoſti opomniti, de divjaki sa zepljenje ſo glogovi, ki jih tudi medvednike ali medvedove hruſhize (Weissdorn) imenujemo, boljſhi kakor kutnovi; sato, ki na kutno zepljene drevéſiza poprej bolehati jamejo, ſe kmali poſtarajo, in ne rodé tako

*) Glej osnanilo goſp. Landbeka: »Durch das Säen und Legen der Obstkerne edle und neue Obstſorten zu erziehen« na 367. ſtrani zhaſopiſa »Bukve ſveta« (Das Buch der Welt), — ki v Hofmanovi bukvoprodajavnizi v Ştutgardu na ſvetlo hodi.

*) Kterimu to predolgo terpi, bi s Vodnikam rekel: »Zepi v mladoſti sa ſtare sobe.«

**) Kmetijſtva sveden goſp. James Farner poterdi popolnama, kar je tukaj rezheniga, v 44. liſtu Dunajſkiga zhaſopiſa tekozhiga leta. Vrednihtvo.

pogoſtama, kakor une, ki ſo na medvednike poshlahtnene.

Jeſt miſlim, de bom s tém kratkim piſanjem marſiktérimu prijatlu ſadje-réje vſtregel, povedati mu, po novi ſhegi ſadje mnogiga plemena shlahtniti in rediti, ki mi ga je naſh zhaſtitljivi domorodez goſp. F. Kokeil, uradnik z. k. plazhilnize in tajnik z. k. kmetijſke drushbe na Koróſhkim sa naſhe Slovenze ſpiſati in ſvetovati narozhil. Mende prav malo ſadje-rednikam bo to delo dosdaj snano; ravno sato jim ga ſpiſaniga v roke podam, in sheljim, de bi tudi naſhi Slovenzi ſem ter tje poſkuſhali, ſadje po ti ſhegi poshlahtniti. Njih ſkuſhnje bomo o ſvojim zhaſu v naſhih krajnſkih novizah s veſeljem osnanili in rasglaſili.

F. Schmidt.

Urno, kaj je noviga?

(Nar gorſhji ſant na Krajnſkim). Kje — kje je ta? ſliſhim radovédzhne deklize popraſhovati. — Koliko mi daſte, zhe ga vam pokashem? Nar saljſhi ſant je; rasun tega pa gotovo tudi nar boljſhi mosh: nikoli ne bo shena prepira s njim imela; kar pa ſhe rajſhi ſliſhale boſte: vſaka ga lahko dobi!! „Urno, urno“ — hrepené deklize — „naj nam povedó, kje de je?“ . . . . . Ofimnajſtimu liſtu Ljubljanſkiga zhaſopiſa (Carniolije) je perdjan, na tretimu obrasu! Zhizh je — tako lepe poſtave in poſebno tako saliga obrasa, de zhe ga dalje gledaſh, lepſhi je! Poglejte ga in povejte, ali ni reſ, kar ſim vam rekel.

(Lakomnik, de mu ga ni para) ſe je unikrat v Najenburgu na Shvajzovſkim vſtrelil. Sirota! ni jih sapuſtil vezh, ko 100000 fronkov! She zhes 10 lét je v neki tamni ſtanizi, ktera ni bila nikdar ne pomedena ne pozhedena, prebival; in ni drusiga nizh vshival, kakor mleko in kruh, sa ktero je po 5 krajzarjev na dan plazhoval. Nekdo ga je pred ſmertjo ta dan vidil, ki je zele pol ure sa piſtolo glihal, s któro ſi je peté nabruſil, ter je ſhel rakam shvishgat! —

(She mertvi nimajo pokoja.) V Karlovimmeſtu (Karlsruh) na Némſhkim je bilo zhes nozh od 14. do 15. pretezheniga meſza deſetero grobov odkopanih, kjer ſo mertvizi vſiga obropani, zheſar ſo na ſebi imeli, ja zelo okóvi njih trug ſo preſhli. Ta, kaj taziga ſtoriti, mora dobriga poguma biti.

(Letaſhna sima s repam vije) in nam bo savoljo velikiga ſnega in velikih neſrezh, ki ſo ſe po ſneshnih plasih v toliko krajih perpetile, v vednim shaloſtnim ſpominu oſtala. Pervi in drugi dan pretezheniga meſza ſo rasgrajali v Palermi na Siziljſkim otóku neisrezheni piſhi in viharji; s tozho in ſnegam je tako vihralo, de ſe ſtari ljudje kaj taziga ne opomnijo. Troje bark s dragim blagam napolnjenih, ſe je pogresnilo. Shkoda sa-nje!

(Silohud ogenj). Terg Rehniz na Ogerſkim je 2. dan pretezheniga meſza s tako ſilo jel goreti, de je v pol uri 85 hiſh s ſkednji in drugimi poſlopji pogorelo, in 135 drushin je priſhlo na beraſhko palizo. Shkoda ognja sneſe 80000 goldinarjev ſrebra.

(Nove slate v Zarigradu na Turſhkim) ſo jeli 2. dan pretezheniga meſza na ſvetlo dajati; pravijo de ſo prav sali denarji.

(Rudniki zele Evrope), dajo vſako leto okoli 2825 funtov slata. Od tega pride na naſhe zheſarſtvo 2810 funtov: na vſe druge evropejſke dershave vkupej pa le 15 funtov. Tode Spanjoli, Anglijani, Franzosi in Ruſi od drusih delov ſveta dobivajo veliko slata; Eſtrajh pa nizh.

Prislovice
Štajerskih Slovencov.

1. Čič je nič, delavec je hlebavec. 2. Kaj velja na oko, če ni na roko? 3. Kader žakelj zrase, je nekaj v njega djati. 4. Tako svet plačuje. 5. Se moramo razprestreti, kako se imamo z čem' odeti. 6. Kter nič ne vaga, nima blaga. 7. Pred ſvojim pragam zmétaj. 8. Ko kukovca dolgo kukuje, si kmetič kruha kupuje. 9. Ta mora velk' želodec met', ktir hoče vse gorvzet'. 10. On méni, de bo mu Mana 'z nebes kapala. 11. Ta na merzlo piše. 12. Če ima veliko dobi, pa tud' ima veliko zobi. 13. Dovg je vovk. 14. Kar mačka rodí, to v slamo gladí (miši loví). 15. Naj gre za černe gore. 16. Česa se človek preveliko veselí, tega se naj le bojí.

A. Krempel.

Kmetovski pregovori za mesec
Sušec.

(Ta mesec ima 31. dni. Sonce stopi v znamnje Ovna. 22. dan t. m. sta noč in dan enako dolga. Zdaj začnejo spomladanjski vetrovi pihljati).

Ak Sušec vabi ovčice na paše zelene, jih mali Traven spet pod streho sžene. — Če v Sušcu more kmet orati, bo v mal'mu Travnu mogel počivati. — Če v Sušicu veter mnogo puhtí, in v malimu Travnu pogosto deží, tak veliki Traven prijeten sledí. — Ak se bo v Sušcu zemlja z dežjam napajala, ga po leti bo stradala. — Ko se Sušec z dežjam zlo bojuje, redko dobro letno oznanuje. — Germenje v Sušcu pomeni dobro letno po pregovoru: če Sušec germi, lakota beží. — Sneg globok ki v Sušcu dolg' leží, setvam mnogo škode naredí. — Sušcove meglé, poletne plohe redé. — Ak je na dan S. Jožefa lepó, rodovitna letna bó. — Če na 40 mučencov zmerzuje tak mraz terpi še 40 dni; če pa ne, kmet dobro letno perčakuje. — Ak Sušec suší, mali Traven deží, vel'ki Traveu hladí, bodo kašte z žitam namašene, kleti z vinam natočene, senice z senam založene.

S.

Snajdba vganjke v poprejſhnim liſtu je:
Franz — Franza — ranza — Anza.

Shitni kup.	U Ljubljani 2. Sushza.		U Krajnju 26. Svezhana.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pſhenize domazhe	—	—	1	29
1 „ „ banaſhke	1	27	1	32
1 „ Turſhize . . .	1	3	1	6
1 „ Sorſhize . . .	—	—	1	10
1 „ Ershi	—	59	1	3
1 „ Jezhmena . . .	—	52	1	—
1 „ Proſa	1	—	1	4
1 „ Ajde	—	57	1	6
1 „ Ovſa	—	36	—	39

V Ljubljani. Natiſnil in saloshil Joshef Blasnik.